

χάσιμο

χάσιμο, το, ουσ. [από το θέμα αορ. του ρ. χάνω + κατάλ. -ιμο], το χάσιμο· (στη γλώσσα των ναρκωτικών), η κατάσταση αποχάνωσης στην οποία περιέρχεται ο ναρκομανής μετά από υπερβολική χρήση ναρκωτικού: «όλη η φασαρία, αγόρι μου, γι' αυτό το χάσιμο γίνεται!»·

- *δεν έχω καιρό για χάσιμο*, βλ. λ. [καιρός](#)·

- *δε θα 'χεις χάσιμο*, θα έχεις ανταποδοτική ωφέλεια, θα έχεις κέρδος, αν προσφέρεις τη ζητούμενη εκδούλευση, ή αν προχωρήσεις στη συγκεκριμένη ενέργεια: «αν με βοηθήσεις να ξεπεράσω αυτό το πρόβλημα, δε θα 'χεις χάσιμο || κάνε αυτή τη δουλειά που σου λέω, και δε θα 'χεις χάσιμο»·

- *είναι χάσιμο χρόνου*, λέγεται για κάτι που δεν αξίζει να ασχοληθεί κανείς, ή όσο και αν ασχοληθεί, δε θα φέρει το ποθούμενο αποτέλεσμα: «το να προσπαθείς να φτιάξεις αυτή τη σακαράκα, είναι χάσιμο χρόνου || μην προσπαθείς να τον κάνεις άνθρωπο, γιατί είναι χάσιμο χρόνου»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας